

Arrest

nr. 127 866 van 5 augustus 2014

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE (WND.) VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat Tessa VAN DEN BOSSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 juli 2012 het Rijk binnen en diende op 4 juli 2012 een asielaanvraag in. Op 30 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de X-clan (X). U werd op 27 oktober 1972 geboren in Mogadishu, meer bepaald in het district Hodan. U bleef er uw hele leven wonen. Ook uw moeder behoort tot de X-clan. U was winkelier in uw district Hodan. In 2007 werd uw broer gedood tijdens een mortieraanval op de markt. In 2009 vluchtte u wegens het aanhoudend oorlogsgeweld tussen Al Shabaab en de Afrikaanse vredesmacht weg uit het district Hodan. U vluchtte naar Elasha

Biyaha, dat even buiten Mogadishu gelegen is. In 2010 trouwde u er met J. H. I.. Ook zij behoort tot de Abgal < Waeylsle –clan.

U en uw familie vreesden dat Al Shabaab jullie zou doden. U vreesde ook dat ze zouden proberen om u te rekruteren. Eind april 2012 vluchtte u met uw moeder, zus en echtgenote naar Kenia. Jullie kwamen aan in het vluchtelingenkamp in Dadaab. Omdat Al Shabaab er echter ook actief was, besloot u verder te reizen. U ging naar Nairobi. Op 2 juli 2012 reisde u per vliegtuig naar Frankrijk. Tenslotte kwam u op 3 juli 2012 in België aan. De volgende dag vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een geboorteverklaring neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade kan de bedenking gemaakt worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt én foutief is. U zegt dat u tot de Abgal-clan behoort, meer bepaald tot de Waeylsle subclan. Gevraagd naar andere subclans van Abgal noemt u Jambile, Aujan, Derisame, Murursade en Reer Aw Mahamud. U zegt dat er nog zijn maar dat dit de bekendste zijn. Desgevraagd herhaalt u dat u zoniet de subclans van Abgal genoemd hebt. Op de vraag uit hoeveel subclans Abgal bestaat, antwoordt u dat u net de bekendste subclans van Abgal genoemd hebt, maar dat er nog andere zijn. Op de vraag welke die andere subclans van Abgal dan zijn, antwoordt u dat u nog Gilible kent, maar verder geen subclans van Abgal meer kent (gehoor CGVS, p.2,3). Uw verklaringen stroken niet met de voorhanden zijnde informatie over de Abgal-clan (die toegevoegd werd aan het dossier). Daaruit blijkt immers dat de Abgal-clan uit 3 subclans bestaat, namelijk Wabudan, Warulus en Harti Abgal, die zelf verder opgesplitst zijn in verschillende sub-subclans. Het is opvallend dat u vertelt dat u de belangrijkste subclans van Abgal genoemd hebt, maar geen van deze 3 subclans opgenoemd hebt, zelfs niet nadat herhaaldelijk aangedrongen werd om alle subclans van Abgal te noemen die u kende (gehoor CGVS, p.2,3). Eveneens is het opvallend dat u onder andere Murursade noemt als een subclan van Abgal (gehoor CGVS, p.3), terwijl uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat Murursade weliswaar net zoals Abgal behoort tot de Hawiye-clangroep, maar dat Murursade helemaal geen subclan is van Abgal.

Wanneer u vervolgens gevraagd werd wat Wabudan, Warulus en Harti zijn, zegt u het volgende: Wabudan is inderdaad ook een subclan van Abgal; Warulus is ook een subclan van Abgal, maar degene die ik noemde zijn de grootste; en Harti behoort tot Darod (gehoor CGVS, p.3). Aangezien Wabudan, Warulus en Harti Abgal de 3 subclans zijn van Abgal (zie informatie toegevoegd aan het dossier), komt het vreemd over dat u zegt dat u zelf de grootste subclans genoemd hebt en dat Warulus niet bij de grootste subclans van Abgal behoort. Het is ook vermeldenswaardig dat u erkent dat Warulus ook een subclan is van Abgal, maar dat u Warulus niet zelf genoemd hebt toen u meermaals gevraagd werd om alle subclans van Abgal te geven (gehoor CGVS, p.3).

Betreffende 'Harti' klopt het dat dit zowel een subclan is van Abgal als van de Darod-clan (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Toch is het opmerkelijk dat u, als verklaard lid van de Abgal-clan Harti eerder zou associëren met de Darod-clan als met uw eigen Abgal clan (gehoor CGVS, p.3). Wanneer u gevraagd werd of er ook een Harti is die tot Abgal behoort, zegt u: 'het kan zijn, historisch gezien heb je Harti zoals Majertein en Warsangeli en Dulbahante, maar in de koloniale tijd is er ook een Harti Abgal gevonden, mensen die zeggen dat ze daarbij zijn'. Wanneer u gevraagd werd om subclans van Harti Abgal te noemen, zegt u dat u er geen kent omdat ze niet in uw regio wonen, maar in Lower Juba. Desgevraagd herhaalt u dat Lower Juba het thuisland is van de Harti Abgal (gehoor CGVS, p.3). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Het is opvallend dat u spontaan Majertein, Warsangeli en Dulbahante aanhaalt als subclans van 'Harti > Darod', maar dat u, als verklaarde Abgal geen enkele subclan kunt noemen van 'Harti > Abgal'. Dat u de subclans van een Darod-clan beter zou kennen, dan subclans van uw eigen Abgal-clan is ongebruikelijk. Hierbij moet verder opgemerkt worden dat uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat de 'Harti > Abgal'-clan zijn thuisland heeft in de provincie Midden Shabelle in Somalië, maar dat de 'Harti > Darod'-clan naast Somalië ook zijn thuisland heeft in buurland Ethiopië. U verklaarde dat u geen subclans kende van de 'Harti > Abgal'-clan omdat ze niet in uw regio wonen en ze in Lower Juba wonen (gehoor CGVS, p.3),

maar volgens info van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) hebben ze hun thuisland in de provincie Midden Shabelle, waar Mogadishu zich bevindt en beschouwen de Abgal Mogadishu als hun thuisstad. Het is dan ook niet aannemelijk dat uw kennis van de 'Harti > Abgal'-clan zo beperkt is en zelfs kleiner is dan uw kennis over de 'Harti > Darod'-clan, die veel minder vertegenwoordigd zijn in uw woongebied Mogadishu (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Vervolgens werd u gevraagd om subclans van Warulus te geven. U noemt Rer Fay, Masare, Jibrail en zegt dat u er verder geen meer kent. Daarna werd u gevraagd om subclans van uw eigen subclan Waeysele te geven. U noemt Reer Musa Casow, Ali Gaaf Mahadow en zegt dat u er verder geen meer kent. Daarna werd gevraagd of uw subclan Waeysele ook een andere naam heeft, een synoniem heeft. U zegt dat het zou kunnen, maar dat u enkel Waeysele kent. Vervolgens werd u gevraagd of Warulus en Waeysele al dan niet synoniemen zijn. U bevestigt dit en zegt dat Waeysele de echte naam is en dat Warulus een bijnaam is voor Waeysele. Vervolgens werd u geconfronteerd met het feit dat u zoniet verschillende subclans genoemd hebt voor Waeysele en Warulus, wat vreemd is aangezien ze volgens u synoniemen zijn. U zegt dat u in de war werd gebracht, een fout maakte en dat alle genoemde subclans eigenlijk onder de Waeysele-clan vallen (gehoor CGVS, p.5). Hiermee overtuigt u niet. Er werd u gevraagd wat de subclans waren van respectievelijk de Warulus-clan en de Waeysele-clan. Het stond u vrij te melden dat dit synoniemen waren, wat u niet deed. Wel gaf u voor beide clans allen andere subclans. Zelfs toen u gevraagd werd of er synoniemen zijn voor Waeysele, antwoordde u ontkennend. U erkende dit pas nadat het door de dossierbehandelaar geopperd werd. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u in de war gebracht zou zijn. Dat u herhaaldelijk, na nieuwe verklaringen van de dossierbehandelaar, uw verklaringen bijstelde en zei dat Warulus en Waeysele toch synoniemen zijn en zei dat de verschillende subclans die u eerder apart situeerde, allen toch onder Waeysele vallen (gehoor CGVS, p.5), doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Toen u gevraagd werd uw eigen clan en subclan zover als mogelijk te situeren deed u dit als volgt: Waeysele < Ali Gaaf < Abdile < Jilicow < Hawadle < Galjecel (gehoor CGVS, p.2) waarbij Ali Gaaf een subclan is van Waeysele, Abdile een subclan is van Ali Gaaf, enzovoort. Wanneer gevraagd wordt naar subclans van Hawadle zegt u dat u ze niet kent. Wanneer gevraagd wordt of Hawadle een subclan is van Abgal, antwoordt u ontkennend en zegt u dat Galjecel ook niet tot Abgal behoort (gehoor CGVS, p.4). Als daarna gevraagd werd waarom u Hawadle en Galjecel dan verkeerdelijk noemde als onderdelen van uw eigen afstammingslijn, zegt u dat u een fout gemaakt hebt en dat het goed is dat de dossierbehandelaar dat tijdig opgemerkt heeft (gehoor CGVS, p.4). Dat u Hawadle en Galjecel verkeerdelijk duidt als subclans van Abgal (gehoor CGVS, p.2) (zie informatie toegevoegd aan het dossier) en deze informatie pas corrigeert na opmerkingen van de dossierbehandelaar (gehoor CGVS, p.4), doet opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Verder werd u gevraagd welke clans in de meerderheid zijn in uw district Hodan. U zegt dat de Abgal de grootste is en daarna de Murursade-clan. Gevraagd naar subclans van Murursade, die u eerder verkeerdelijk situeerde als een subclan van Abgal (gehoor CGVS, p.3), zegt u tot 2 keer toe dat u er geen enkele kent (gehoor CGVS, p.9). Wanneer u vervolgens gevraagd werd of u nog andere clans kent die eveneens in Hodan wonen, noemt u onder andere Marehan en Majertein. Gevraagd naar subclans van Marehan noemt u Reer Diinle. Van Majertein kent u de subclans Issa Mahamud, Omar Mahamud en Osman Mahamud (gehoor CGVS, p.9). Het is opvallend dat u geen enkele subclan kunt geven van de Murursade-clan alhoewel Murursade volgens u na Abgal de meest voorkomende clan is in Hodan (gehoor CGVS, p.8) en Murursade net als uw vermeende Abgal-clan ook tot de Hawiye-clan behoort (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Nog opvallender is het dat u wel subclans kunt noemen van Majertein en Marehan (gehoor CGVS, p.9), alhoewel deze clans volgens u in veel kleinere getale in uw district Hodan voorkomen (gehoor CGVS, p.9) en ze beide niet tot uw Hawiye-clan behoren, maar wel tot de Darod-clan. Voor de volledigheid dient nog toegevoegd te worden dat de Abgal-clan en Murursade-clan louter op Somalisch grondgebied hun thuisland hebben, maar Marehan ook in Ethiopië en Kenia en Majertein ook in Ethiopië zijn thuisland heeft (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Tenslotte verklaarde u dat u de Rahanweyn clan kent en dat Shekhal tot deze clan behoort (gehoor CGVS, p.9). Nochtans blijkt uit info van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat Shekhal ofwel als een op zichzelf staande clan beschouwd wordt ofwel als een tot de Hawiye-clangroep behorende clan beschouwd wordt, maar dat Shekhal alleszins niet tot de Rahanweyn clan behoort.

U verklaart uw gebrekkige én foutieve kennis over Abgal door te zeggen dat u nauwelijks uw eigen clan kent, het maar tot op een bepaalde hoogte kent, niet van A tot Z kan opsommen en enkel de hoofdzaken van uw clan kent. Gevraagd naar het waarom van deze gebrekkige kennis, vertelt u dat u het niet allemaal uit het hoofd kan kennen, niet alles kan leren over uw stam en dat dit menselijk is (gehoor CGVS, p.4). Uw verklaringen stroken echter niet met de beschikbare landeninformatie

(toegevoegd aan het dossier). Daaruit blijkt het belang van clankennis in de Somalische samenleving. In de Somalische samenleving worden genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd vanaf een zeer jonge leeftijd. Patriarchale afstamming wordt tot in de details mondeling doorgegeven. Dat u, als 40-jarige man die ook winkelier was en dus veelvuldige sociale contacten had (gehoor CGVS, p.2,4), zo weinig zou weten over uw eigen Abgal-clan en de Abgal-clan van uw vrouw en uw moeder (gehoor CGVS, p.5), en over en de voorkomende clans in uw wijk Hodan in Mogadishu, waar u volgens uw verklaringen uw hele leven woonde, komt bijgevolg niet aannemelijk over. Aangezien de Abgal-clan Midden Shabelle als thuisland heeft en Mogadishu beschouwt als de thuisstad van de clan, vormt uw gebrekkige én foutieve kennis over de Abgal-clan een sterke aanwijzing dat uw Somalische afkomst en uw woonst in Mogadishu niet geloofwaardig zijn.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over. Wanneer u gevraagd werd om aan te geven wie de controle had over Mogadishu sinds het begin van de burgeroorlog in 1991 noemt u enkel de namen de opeenvolgende Somalische presidenten sinds 1991. Wanneer u er vervolgens op gewezen werd dat eigenlijk gevraagd werd naar de machthebbers in Mogadishu (clans, krijgsheren, groeperingen,...), degenen die Mogadishu controleerden sinds 1991 tot op de dag van vandaag en niet naar de presidenten van Somalië gevraagd werd, antwoordde u dat er eerst Aideed was na de val van de regering, daarna 'black hawk down' toen de Amerikanen binnenkwamen en Aideed de macht greep. U zegt dat het zo begon, maar dat na die mislukking in 1993 ('black hawk down') men een tijdelijke regering begon met Abdulkassim die als president verkozen werd in Carta in Djibouti (gehoor CGVS, p.11,12). Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste is de door u gegeven informatie vrij summier. U geeft echter enkel informatie over de gebeurtenissen tussen 1991-1993 en over de verkiezing van Abdulkassim Salat Hassan die in 2000 plaatsvond in Djibouti (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Ondanks het feit dat u voor een tweede keer gevraagd werd om informatie te geven over de ganse periode 1991-2013, geeft u enkel informatie over de periode 1991-1993 en over een gebeurtenis in 2000. Ten tweede blijft u met uw informatie zeer algemeen en noemt u enkel een gebeurtenis waar een Amerikaanse Hollywood-film over gemaakt werd, namelijk Black Hawk Down (zie informatie toegevoegd aan het dossier) en een verkiezing die plaatsvond in Djibouti. Dergelijke zaken geven geen gedetailleerde, doorleefde informatie over de socio-politieke situatie in Mogadishu, waar nochtans naar gevraagd werd.

Wanneer u, voor een derde keer, gevraagd werd wie na Aideed de controle had over Mogadishu, dus wie van 1993 tot 2013 de controle had over Mogadishu, antwoordt u door 3 namen te noemen: Hussein Aideed, Hassan Qonyar en Ali Mahdi (gehoor CGVS, p.12). Nochtans speelden Hussein Aideed en Ali Mahdi enkel een rol tussen 1991 en 1997 en is geen informatie bekend over een krijgsheer met de naam Hassan Qonyar, maar wel over Mohamed Qanyare (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Wanneer u erop gewezen werd dat van u een uitleg verwacht wordt over de machtsposities in Mogadishu gedurende de voorbije 20 jaar en dus meer dan 3 namen zonder enige verdere uitleg, antwoordt u: 'Hassan Nur Hussein Ade en degenen die ik al genoemd heb, en Abdullahi Yusuf ook' (gehoor CGVS, p.12). Hierbij moeten opnieuw een aantal opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste werd u er meermaals op gewezen dat van u verwacht werd dat u een gedetailleerde uitleg zou geven over de socio-politieke situatie in Mogadishu gedurende de voorbije 20 jaar, maar bleef u kort antwoorden door enkel namen te noemen van personen, zonder hier enige verdere uitleg over te geven. Ten tweede is het opvallend dat u ondanks meerdere bevragingen geen enkele melding maakt van de passage van de Unie van de Islamitische Rechtbanken (hierna UIR) in 2006 en de machtsovername door Al Shabaab in 2009 (zie informatie toegevoegd aan het dossier), nochtans cruciale en recente gebeurtenissen.

Wanneer u hierover bevraagd werd, antwoordde u dat de UIR de controle over Mogadishu hadden van 2009 tot 2012, maar na verkiezingen in 2012 de macht moesten afstaan aan president Hassan Sheikh Mohamud (gehoor CGVS, p.13,15). Uw verklaringen zijn tegenstrijdig met de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan het dossier). Daaruit blijkt immers dat de UIR in juni 2006 de controle verkreeg over Mogadishu en de rest van het Somalische grondgebied, maar dat ze in december 2006 reeds verdreven werden door Ethiopische troepen en troepen van de Somalische overgangsregering. U situeert de UIR dus volledig verkeerd in de tijd en stelt ook verkeerdelijk dat ze de macht verloren na verkiezingen in 2012 (gehoor CGVS, p.13). Over Al Shabaab zegt u dan weer dat ze controle hadden over Mogadishu en Zuid-Somalië in de periode 2006-2007 (gehoor CGVS, p.14). Opnieuw zijn uw verklaringen totaal tegenstrijdig met de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan het dossier) waaruit blijkt dat Al Shabaab in 2009 de controle verkreeg over gans Mogadishu en Zuid-en Centraal Somalië, ze zich in 2011 uit Mogadishu terugtrok, maar tot op vandaag nog steeds de controle heeft over grote delen van Zuid-en Centraal-Somalië en ook nog steeds in Mogadishu opereert via hit-and-run acties.

Vervolgens werd u gevraagd of er al dan niet een verband bestaat tussen de UIR en Al Shabaab. U zegt dat ze totaal verschillend zijn en zelfs tegen elkaar vechten (gehoor CGVS, p.13,14). Opnieuw gaat u in de fout. Uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt echter net het tegenovergestelde. De UIR is een islamitische beweging die kortstondig de controle had over Somalië in 2006. Na 2006 is de UIR gefragmenteerd en deels in andere organisaties opgegaan. Al Shabaab was gelieerd aan de UIR toen deze nog over grote delen van Somalië heerste. De UIR en Al Shabaab vinden beide hun oorsprong in de voormalige 'Al-Ittihad Al-Islamiya' en omarmen een politieke orde gefundeerd op de sharia. Anders dan de UIR ambieert Al Shabaab wel een supranationaal Islamitisch Emiraat van Somalië. Uw verklaringen dat UIR en Al Shabaab niets met elkaar te maken hebben, totaal verschillend zijn en zelfs tegen elkaar vechten (gehoor CGVS, p.13,14), raken kant noch wal.

Als u gevraagd werd naar uw kennis van Hizbul Islam, antwoordt u dat ze vooral in Centraal-Somalië opereren en niet zoals Al Shabaab zijn, maar de gevormde overgangsregering steunen, net zoals Ahlu Sunna Wal Jama'a (gehoor CGVS, p.14). Wederom slaat u de bal mis. Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt immers net dat Hizbul Islam een islamitische rebellengroep is die zich in 2010 aansloot bij Al Shabaab en samen met hen streed tegen de troepen van de Somalische overgangsregering, maar zich in 2012 weer afscheidde van Al Shabaab. Zeer recentelijk, op 16 september 2013 verklaarde Hizbul Islam via RBC Radio dat het geweld had afgezworen en dat het voortaan vrede en verzoening voorstaat. Op de website van de federale overheid van Somalië (SFG) staat Hizbul Islam echter nog altijd aangemerkt als een religieus extremistische groepering met het oogmerk de regering omver te werpen. Ahoewel Hizbul Islam dus zeer recentelijk aangaf een koerswijziging voor te staan, kan bezwaarlijk gesteld worden dat ze 'niet zoals Al Shabaab zijn' en 'de gevormde overgangsregering steunen', zoals u verklaarde (gehoor CGVS, p.14).

Daarna werd u gevraagd wie, welke clans of krijgsheren, de controle had over uw district Hodan in Mogadishu sinds 1991 tot 2013. Er werd u gevraagd de opeenvolgende machthebbers in uw district Hodan te noemen. U gaf vervolgens de volgende namen: Mohamed Dhere, Abdullahi Jilicow, Hassan Alas, Hassan Qonyare, Ibrahim Rhuxul. Op de vraag of u deze machthebbers in chronologische volgorde gaf, antwoordt u ontkennend en zegt u dat u niet kan omdat u andere problemen had en u zich niet bezighield met de machthebbers. Wanneer door de dossierbehandelaar nogmaals gezegd werd dat hij graag zou weten wie wanneer de macht had in plaats van 5 namen van personen zonder verdere uitleg, geeft u enkel aan dat Mohamed Dhere de macht had van 2003 tot 2008 en Ibrahim Rhuxul van 1998 tot 2002 (gehoor CGVS, p.14). Hierbij moeten enkele kanttekeningen geplaatst worden. Ten eerste geeft u enkel namen van personen zonder verdere uitleg hieromtrent. Ten tweede is het opvallend dat u slechts bij 2 van de 5 genoemde personen weet te vertellen wanneer ze aan de macht waren en bij de 3 anderen zelfs geen indicatie geeft over de periode wanneer ze aan de macht waren in uw district. Ten derde slaagt u er zelfs niet in deze 5 genoemde personen in chronologische volgorde te plaatsen. U weet dus niet wie eerst de controle had, wie de macht overnam,... Het feit dat u wel 5 namen geeft van 5 plaatselijke machthebbers, maar ze niet kunt situeren in de tijd en ze niet in de juiste volgorde kunt plaatsen, duidt op ingestudeerde kennis in plaats van doorleefde kennis. Vergoelijkend stelt u dat u andere problemen had en u zich niet bezighield met de machthebbers (gehoor CGVS, p.14), wat niet overtuigend overkomt aangezien het voor uw veiligheidssituatie net belangrijk was om goed op de hoogte te zijn van de socio-politieke situatie in het district Hodan, waar u woonde en een winkel had (gehoor CGVS, p.6,8).

Besluitend kan gesteld worden dat u aan de hand van heel wat de vragen de kans kreeg om uw kennis betreffende de socio-politieke situatie in Mogadishu in het bijzonder en Somalië in het algemeen toe te lichten. Er werden u zowel vragen gesteld over de algemene socio-politieke situatie in Mogadishu, net zoals u de kans kreeg om de specifieke socio-politieke situatie in uw district Hodan toe te lichten. Verder kreeg u de kans om belangrijke groeperingen zoals de Unie van de Islamitische Rechtbanken (UIR), Al Shabaab en Hizbul Islam toe te lichten. Op alle vlakken schoot uw kennis echter te kort en legde u bovendien veelvuldige foutieve verklaringen af. Dat u er daarentegen wel in slaagde om Somalische presidenten te noemen en informatie geeft over presidentsverkiezingen in de plaats Carta in Djibouti, toont aan dat u weliswaar over ingestudeerde kennis beschikt, maar niet over doorleefde kennis. Tenslotte, een dergelijke beperkte en foutieve kennis over de socio-politieke situatie in Mogadishu valt niet te rijmen met het feit dat u als 40-jarige man uw hele leven, tot 2009, in Hodan woonde en er een winkel openhield (gehoor CGVS, p.6,8). Uw afkomst uit Mogadishu komt bijgevolg niet aannemelijk over.

Uw geografische kennis over het district Hodan in Mogadishu (gehoor CGVS, p.9,10,11,15) is vrij accuraat en staat in schril contrast met uw gebrekkige clankennis en ondermaatse kennis van de socio-politieke situatie. Er moet echter opgemerkt worden dat uw tentoon gespreide geografische kennis over plaatsen, wijken en straten in Hodan in te studeren valt en geen bewijs vormt van een

Somalische nationaliteit. Om uw Somalische nationaliteit en afkomst uit Mogadishu te beoordelen worden door het CGVS immers zowel uw clankennis, socio-politieke kennis als geografische kennis uitgebreid bevraagd en wordt uw kennis betreffende deze 3 thema's samen in overweging genomen om zo tot een finaal oordeel te komen betreffende uw voorgehouden Somalische nationaliteit.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier). Het feit dat u de Somalische taal spreekt doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling over de ongeloofwaardigheid van uw Somalische nationaliteit.

De door u neergelegde geboorteverklaring werd uitgegeven door de Somalische ambassade in België op 22 juli 2012 op basis van uw verklaringen (gehoor CGVS, p.8). Rekening houdend met het feit dat uw verklaringen over uw Somalische nationaliteit reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld en uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt dat alle archieven en publieke kantoren werden vernietigd gedurende de burgeroorlog waardoor er geen archieven, kopieën of originele documenten voorhanden zijn die gebruikt kunnen worden als referentiemateriaal bij het opstellen van (identiteits)documenten, dient de waarde van dit stuk danig gerelativeerd te worden. Verder blijkt uit de beschikbare informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat de documenten uitgereikt door de verschillende Somalische ambassades werden onderzocht door Zwitserland, de Verenigde Staten en Canada. Hun bevindingen zijn gelijklopend en bevestigen naast een lucratieve privéhandel in Somalische documenten, het gemak waarmee identiteitsdocumenten kunnen worden verkregen op de ambassades. Tevens kan hieruit blijken dat de Somalische ambassades een feitelijke onbegrensde appreciatiebevoegdheid hebben om de Somalische nationaliteit toe te kennen (of in te trekken) en op basis hiervan Somalische identiteitsdocumenten uitreiken. Dit leidt volgens dezelfde informatie tot een abusief en oneigenlijk gebruik van en handel in Somalische documenten. De beoordeling van de bewijswaarde van Somalische identiteitsdocumenten dient dan ook met passende voorzichtigheid te gebeuren. U legt tot slot geen documenten neer die ons toelaten uw reisweg te controleren. Tenslotte kunnen identiteitsdocumenten alleen als ondersteunend element dienen indien dit in overeenstemming zou zijn met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een afschrift dd. 22.07.2012 "van de geboorteverklaring van dhr. R. A. van de Somalische ambassade in België", een afschrift dd. 27.11.1972 "van het geboortecertificaat van, dhr. R. A. van de Somalische autoriteiten te Somalië" en een afschrift dd. 10.02.2014 "van de verklaring van het Benadir Maternity ziekenhuis te Mogadishu volgens welke dhr. R. A. in het Benadir Maternity ziekenhuis ter wereld kwam op 27 oktober 1972".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als

administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit(en) van de asielzoeker te bepalen, noch om te beslissen of hij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door de asielzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers de asielaanvraag van verzoekende partij dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partij en is het haar verantwoordelijkheid om haar beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie.

3.2. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.3. Verzoeker is incorrect waar hij meent dat *“Geloofwaardige verklaringen dienen enkel als ondersteunend element indien geen authentieke identiteitsdocumenten voorliggen. Authentieke identiteitsdocumenten dienen als voldoende bewijs van de afkomst en van de nationaliteit van een persoon.”* Verzoeker gaat er immers ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde – zelfs authentieke – documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Het volstaat dan ook niet louter documenten neer te leggen maar tevens moet aannemelijk worden gemaakt dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts één element in de beraadslaging. Anders dan verzoeker beweert, dienen om enige bewijswaarde te hebben, documenten te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat zoals verder blijkt, *in casu* niet het geval is.

3.4. In de aan de nota toegevoegde Subject Related Briefing “Somalië” *“Authenticiteit documenten uitgereikt na 1991”*, wordt inzake de afgifte van identiteitsdocumenten aan de Somalische ambassade in Brussel uitdrukkelijk gesteld dat *“Ook hier geldt dat deze administratieve instantie niet over de nodige middelen beschikt om de identiteit/nationaliteit van de aanvrager te controleren door het gebrek aan beschikbare bronnen. Het bericht van de Directie Protocol (van FOD Buitenlandse zaken) dat aan de Somalische ambassade te Brussel er officiële documenten worden verkocht door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, medewerker (chauffeur) [M.], ondermijnt de bewijswaarde van de door deze ambassade afgeleverde documenten. Bovendien stelt dit gegeven de transparantie van de werking van deze overheidsdienst in vraag. Deze situatie maakt het immers mogelijk dat documenten die door deze*

ambassade worden afgeleverd en beantwoorde aan de formele vormvereisten, toch niet waarheidsgetrouw zijn.”.

Het is een vaste en correcte praktijk van de commissaris-generaal om de kwaliteit van de voorgelegde identiteitsdocumenten zowel naar vorm als inhoud te onderzoeken. De Raad heeft er bij de beoordeling van de bewijswaarde van documenten herhaaldelijk op gewezen dat indien de voorgelegde documenten geen formelijke gebreken vertonen, zij niettemin geen bewijswaarde kunnen worden toegekend indien ze ernstig falen naar inhoud. Daargelaten dat bijkomend de vraag kan gesteld worden of het aan de geaccrediteerde medewerkers van de Somalische ambassade toekomt om te oordelen over de toekenning of de intrekking van de Somalische nationaliteit, dient aldus te worden besloten dat indien niet wordt betwist dat de door verzoeker neergelegde documenten werden uitgereikt door een bevoegd ambtenaar op de Somalische ambassade te Brussel en in de vereiste vorm werden opgesteld en gewaarmerkt, deze wel zijn aangetast door ernstige inhoudelijke gebreken. Immers aangezien verzoeker niet kan aantonen, noch aannemelijk kan maken, dat hetgeen hij heeft verklaard op de ambassade waar is, noch dat zijn verklaringen enigszins werden gecontroleerd, kan aan de inhoud van deze identiteitsdocumenten geen bewijswaarde worden toegekend.

Aldus concludeert de Raad dat geen bewijswaarde kan worden gehecht aan het voorgelegde geboortecertificaat van de Somalische ambassade te Brussel aangezien, niettegenstaande de formelijke correctheid, dit naar inhoud faalt nu niet de minste garanties worden geboden dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn, noch dat ze werden opgesteld op basis van een transparant beleid, of zelfs vaststaande richtlijnen, laat staan wettelijke procedures. De Raad concludeert dan ook dat de bewijswaarde van het voorgelegde geboortecertificaat, ook al wordt niet betwist dat dit stuk werd uitgereikt door de Somalische ambassade, niet kan overtuigen als bewijs van identiteit of nationaliteit. Immers zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade de Somalische nationaliteit worden toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische zou zijn toegekend.

3.5. Inzake het geboortecertificaat van de stad Mogadishu en de verklaring van het ziekenhuis, stelt de Raad beide keren vast dat er een officieel briefhoofd ontbreekt en enige adres- of contactgegevens. Integendeel wat het attest van het ziekenhuis betreft, is er enkel een postadres vermeld, wat niet aanvaardbaar is. Evenmin is aannemelijk dat de naam Mogadishu moet worden ingevuld in de hoofding van een officieel geboortecertificaat van de stad Mogadishu, noch is aannemelijk dat er bij een geboortecertificaat de categorieën “*marital status*” en “*profession*” worden voorzien. Dergelijke formele gebreken volstaan om deze documenten elke bewijskracht te ontfangen.

3.6. Verder benadrukt de Raad dat, voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele of betwiste – zoals *in casu* het geval – identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze moet blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De Commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweemde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

3.7. Verzoeker stelt op 27 oktober 1972 geboren te zijn in Mogadishu en tot 2009 in Hodan, Mogadishu verbleven te hebben, van 2009 tot begin 2012 in Elasha, even buiten Mogadishu en vanaf april 2012 naar een vluchtelingenkamp in Kenia te zijn gegaan. Aldus heeft verzoeker beweerdelijk veertig jaar in of rond Mogadishu geleefd. Verzoeker heeft lager onderwijs gevolgd, zodat hij niet ongeschoold is. Bovendien was verzoeker winkelier in levensmiddelen, etenswaren, suiker, spaghetti, thee (gehoor p. 8) zodat hij alleszins een commerciële ingesteldheid bezit en sterk ingebed was in het lokale, sociale en maatschappelijke gebeuren in Mogadishu.

3.8. Aldus dient hij een zeer gedegen kennis te hebben van de clanstructuren in Mogadishu, minstens van zijn eigen clan, temeer het uit het administratief dossier blijkende overheersende belang van de clanstructuren in de Somalische maatschappij, hij als winkelier rechtstreekse contacten had met cliënten en leveranciers, en zijn moeder en vrouw eveneens Abgal waren.

Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker initieel geen enkele van de subclans van zijn eigen clan Abgal opgeeft, zoals deze blijken uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie. Evenmin is ernstig dat hij Warulus niet herkent als een synoniem voor zijn eigen subclan, te meer hij zelfs verschillende subclans opgeeft voor de Warulus en de Waeyse. Ook is niet aanvaardbaar dat hij de subclan Harti niet correct (Darod, Lower Juba) kan situeren, nu uit de administratieve informatie blijkt dat deze hun thuisland onder meer in Mogadishu hebben (gehoor p. 2-3), waar verzoeker 40 jaar gewoond en gewerkt heeft. Verzoeker geeft initieel zelfs zijn eigen afstamming verkeerd op en past continu zijn antwoorden aan naarmate de dossierbeheerder doorvraagt. Verzoeker maakt niet aannemelijk van Somalische nationaliteit en herkomst te zijn, laat staan tot zijn veertig jaar in Mogadishu gewoond en gewerkt te hebben.

3.9. Geenszins is ernstig dat verzoeker initieel de lokale machthebbers van Mogadishu niet kan toelichten en verder enkel twee namen kan geven die een rol speelden tussen 1991 en 1997. Verzoeker vermeldt initieel de UIR en Al Shabaab niet, situeert zowel de UIR als Al Shabaab geheel verkeerd in de tijd, kan evenmin deze overheersingen in de opeenvolging van gebeurtenissen plaatsen en is ten slotte ook foutief over hun onderlinge verhouding. Verzoeker kan slechts beperkt antwoorden op de vraag wie de machtshebbers in zijn eigen district Hodan waren, hetgeen onaanvaardbaar is voor een in Hodan, Mogadishu geboren en steeds aldaar of in de regio verblijvende en werkende 40-jarige winkelier. Immers verzoeker werd als winkelier dagelijks met deze machthebbers of groeperingen geconfronteerd en diende tevens uit veiligheidsoverwegingen hier een bijzonder goede kennis van te hebben om zijn eigen commerciële activiteiten te kunnen beschermen. Dat verzoeker dermate foutieve en onwetende verklaringen aflegt, is dan ook het bewijs dat hij niet tot in 2009 / 2012 in Mogadishu / Elasha verbleef.

3.10. Waar verzoeker nog aanvoert dat rekening dient gehouden te worden met zijn persoonlijke situatie (waaronder de moord op zijn naaste familieleden, de aanhoudende oorlogsdreiging, de jarenlange vrees voor zijn leven en dat van zijn familieleden, de jarenlange omzwervingen) en het feit dat verzoeker op het ogenblik van de afname van zijn interview zijn land van oorsprong reeds vijf jaar ontvlucht was, stelt de Raad vast dat de door verzoeker geëvoceerde gebeurtenissen, gezien hun uitzonderlijk grote ernst en de mogelijk bijzonder zware impact op verzoekers integriteit en leven en dat van zijn familieleden, net zouden inhouden dat deze gebeurtenissen in het geheugen waren gegrift indien ze werkelijk waren ervaren. Evenmin ziet de Raad in waarom verzoekers clankennis hierdoor zou aangetast zijn nu hij ook in België of vanuit België met clangenoten contact houdt.

Evenmin is aanvaardbaar dat verzoeker de machtshebbers niet correct kan duiden die in 2007 aan de macht waren, toen zijn broer werd vermoord, terwijl het redelijk is aan te nemen dat een persoon niet vergeet welke machtshebbers of groeperingen er verantwoordelijk waren voor de dood van een familielid. Waar in het verzoekschrift lijkt te worden aangevoerd dat Al Shabaab pas later de controle verkreeg over de regio Mogadishu, stelt de Raad vast dat Al Shabaab in 2007 nog niet bestond en dat verzoekers broer bovendien op de markt in Mogadishu werd gedood.

Overigens verklaart verzoeker pas eind april 2012 naar Kenia te zijn gegaan, zodat het interview op het CGVS minder dan twee jaar later werd afgenomen, wat bezwaarlijk een periode is waarin men dergelijke zwaarwichtige gewelddaden en oorlogssituaties zou vergeten. Indien verzoeker verder stelt dat zijn verklaringen te lijden hebben gehad onder de traumatische gebeurtenissen, dan laat verzoeker eveneens na dit ook maar enigszins te adstrueren.

Verzoekers intellectuele capaciteiten of gebrek aan scholing – waarbij hij evenwel de lager school heeft afgemaakt (gehoor p. 7) – kunnen evenmin overtuigen als verschoning voor zijn enerzijds ontoereikende en anderzijds ingestudeerde kennis over zijn beweerde wijk, verblijfplaats en regio van herkomst. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven, te meer daar hij handelaar was en hij zich zodoende minstens een commerciële en maatschappelijke alertheid eigen heeft gemaakt. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Mogadishu zou moeten weten. Verzoekers analfabetisme is verder evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn sociopolitieke en etnografische onwetendheid aangezien deze betrekking heeft op algemene kennis, het dagelijkse leven en direct waarneembare zaken zodat er helemaal geen scholing of bijzondere ervaringen nodig zijn om van dergelijke elementaire gegevens kennis te hebben.

Bovendien kan uit verzoekers geografische kennis en correcte antwoorden over Hodan, net worden afgeleid dat hij wel over de intellectuele mogelijkheden beschikt om zijn leefwereld toe te lichten. Minstens wordt niet aangetoond waarom deze in te studeren gegevens wel kunnen verstrekt worden

maar niet veel belangrijker feiten zoals de militias die oorlog voerden in zijn directe omgeving gezien dit inhoudt dat hij zich tegen bepaalde groepen diende te beschermen. Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat geenszins verwacht wordt dat verzoeker alles weet of altijd correct is. Wel moet hij aantonen voldoende elementaire kennis te hebben van zijn leefomgeving. Er kan dan ook slechts vastgesteld worden dat verzoeker onbekend is met alle fundamentele sociale, politieke en etnografische aspecten uit zijn eigen omgeving zodat bezwaarlijk geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

3.11. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.13. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gezien de recent gewijzigde rechtspraak van het EHRM, wordt er in Mogadishu geen toestand van intern gewapend conflict meer vastgesteld (zie EHRM, *K.A.B. v Zweden*, 5 september 2013). Dit wordt evenmin door verzoeker aangetoond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen benadrukt in dit verband wederom dat verzoekers voorgehouden Somalische identiteit en nationaliteit bedrieglijk is en dat er dan ook geen afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

3.14. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.15. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf augustus tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. S. CASTELAIN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CASTELAIN

K. DECLERCK